Fra Danmark.

Meddelelser af 18.—24. Januar.

Dødsfald. Proprietær Frederik Nye, en fremragende Landmand af sandt Fødsel, er død paa Svinesjø, 78 Aar gammel.

Andre unge Damer til Efterfølgelse. En ung Dame i Sæby fejrede forleden sin Fødselsdag ved at beværte Byens FattigeBørn med Chokolade og Kage.

Baadeskud. En Søn af Fisker Jørgensen ved Hindsgavl har i Gaar Morges ved Udrækningen af Ladningen i et Gevær faaet et Skud Hagl gjennem højre Haand, der amputeredes paa Middelfart Sygehus. Han var 16—17 Aar gammel.

Hostrup i Sne. I Viborg har en Bogbinder P. G. Jensen haft den Ide at moddellere Hostrups Buste i Sne. Busten staar paa en Sokkel, der er prydet med en Laurbærkrans, og en vedhængende Bøsse indsamler Penge til fattige Børns Bespisning. Kunstværket, som man nok kan benævne det, da det, efter hvad der skrives, skal ligne Digteren udmærket, er opstillet paa Byens Hovedgade udfor Postgaarden.

Tre dræbte ved Kulosforgiftning. Frederikshavn, den 19. Januar. En frygtelig Ulykke har iaftes fundet Sted ombord i et her i Havnen liggende Skib ved Navn „Blender". Tre Mænd ere dræbte og en antages ikke at kunne leve. De døde ere: Matros O. Olsen af Randers, 27 Aar og ugift, Svenskeren Fyrbøder Axel Huldt 18 Aar og Matros J. Børing af Skanderborg, denne sidste efterlader sig Hustru og flere Børn. Den Mand, der antages ikke at kunne leve, er Norgjængeren, en Svensker. Foruden ham er endnu tre andre Personer haardt angrebne, men det antages at de kan reddes.

En indefrossen Ø. Af et Privatbrev fra Æbelø har „Fred. Dagbl." faaet overladt følgende: I denne Tid lever vi paa smal Kost herovre paa vor ensomme Ø. Kun en Gang om Ugen har vi Post. Naa, vi har det for Resten heller ikke hyppigere om Sommeren, men nu da Isen ligger milevidt om Øen, er Forholdene bleven forværrede, idet Posten kun kan tage 24 Pd. ad Gangen, og 24 Pd. ikke kan forslaa langt for alle Øens Beboere.

Det kniber da ogsaa med Provianten, og mange Steder maa Folk nøjes med Saltmad til Morgen, Middag og Aften, hvilket er mindre behageligt.

Dog dertil er der intet at sige, da det nemlig er umuligt for Posten at medtage mere end de omtalte 24 Pund, idet Hestekraft ikke kan anvendes til Slæden der af en enkelt Mand maa trækkes den 1½ Mil lange Vej mellem Bogense og Øen.

Forøvrigt er alting her Sne og Is, og vi venter med Længsel paa Sommeren, der gjør vor Ø til en af de smukkeste Pletter i Landet, hvilket ogsaa synes at fremgaa af, at flere Malere i Aarenes Løb har fundet Vej til vor Ø.

Vinter i Danmark. Fra Kjøbenhavn skrives den 20de Januar, at man i Aar har haft den haardeste Vinter der er kjendt i mange Aar. Den 16. havde man den koldeste Dag, der kan mindes, nemlig 20 Gr. Øresundet er tillagt og flere Personer har spadseret over Isen fra Landskrona til Kjøbenhavn. Der hersker stor Arbejdsløshed i Hovedstaden og Bladene overgaar hinanden i Opraab om at hjælpe de Fattige. Paa forskjellige Steder er der oprettet Spisehuse, hvor der serveres med varm Spise gratis, og der strømmer mange Bidrag ind til Hjælpen af de Nødlidende, men Nøden er saa stor at det er umuligt at hjælpe Alle.

Hver Dag melder store Skarer af stakkels, forsultne, forfrosne Mennesker sig til Ladegaarden og denne huser, allerede nu over 1200 af disse ulykkelige Individer. Ude fra Toldboden ser man milevidt, langt ud i det fjerne kun Is og og atter Is, en eneste graahvid Flade, hvor Hundreder af indfrosne Skibes Master rager op i den hvide Luft. Store Flokker af Maager og Terner trækker ind over Byen med hæse suline Skrig og ude paaFælleden kan man se dem liggende frosne ihjel.

Bladet „Social-Dem." har skjænket et Beløb af 2000 Kr. til de Fattiges Bespisning og ligeledes er der sket Henvendelse til Borgerrepræsentationen om Hjælp samt til Marineministeriet om Uddeling af Marinens Kuloplag.

Ulykkestilfælde. Ifølge „Dimmalætt." ere 5 Mænd fra Kvalbø forulykkede den 25de November paa Fiskeri for vesten. Elleve Baade vare ude fra Ejdet. De ti kom tilbage, men den ellevte, hvori befandt sig Ole Michael Nielsen, Niclas Jensen, Joen Joensen, Niels Pauli Villumsen og Thrond Johannesen, blev borte; det er omtrent alt, hvad man ved. Man havde set Baaden med Mast oppe, da de andre Baade var i Færd med at sejle hjem, og antager, at den er truffen af en Braadsø og sunken, inden Sejlet blev sat. De tre førstnævnte efterlade Enker, O. M. Nielsen 8 Børn (hvoraf tre voksne), Niclas Jensen 3 smaa Børn og Joen Joensen 7 Børn, hvoraf den ældste (en Pige) er 12 Aar. Disse tre vare Medlemmer af Forsikringsforeningen. Kun Joen Joensens Enke sidder i trange Kaar, men hun er ogsaa meget ilde stillet. Niclas Jensens Enke er heller ikke velstillet. De to andre forulykkede vare ugifte; Thrond var 12 Aar gammel, en Søn af en Mand paa Sands. I indeværende Aar ere 21 Mennesker der fra Øen døde ved Ulykkestilfælde paa Søen.

Kongsbonde Ole Michael Nielsen var kjendt af mange og meget anset for sin Dygtighed og Hæderlighed. Han var en helstøbt Personlighed, der savnes meget i sin Hjembygd. I otte Aar var han Medlem af Lagtinget og har desuden beklædt forskjellige Tillidshverv. Han havde Medaljen for Druknedes Redning.

Hædret dansk Sømand. For kort Tid siden er Styrmand S. P. Christensen af Byrum paa Læsø bleven tildelt Medaille for Druknedes Redning med Ret til at bære den. Bemeldte S. P. Christensen var Styrmand ombord i Kutteren „Thor" af Kjøbenhavn, Kaptejn G. Hansen, da den, Mandagen den 25. April f. A., i Atlanterhavet i Nærheden af Færøerne opdagede Skonnerten „Sophie" af Ærøskjøbing drivende hjælpeløs om. Det havde den foregaaende Fredag og tildels om Lørdagen blæst en Orkan; vel var det løjet noget sidstnævnte Dag, men Søen var fremdeles meget høj og voldsomt brydende. Om Søndagen havde Vejret vel været bedre, men om Mandagen var det atter stormfuldt med høj Sø og Braad. Ombord i Skonnerten „Sophie" var Tilstanden sørgelig. Under Orkanen var en Mand skyllet overbord og druknet, Baadene var ligeledes skyllede væk, Rejsningen var stærkt havereret, og Skuden læk, da en Del af det opstaaende var knust af Søen samt Kaptejnen, Svinding, og den eneste tilbageværende Matros meget forkomne og saarede. At sætte Storbaaden i Vandet fra „Thor" forat redde de Skibbrudne lod sig paa Grund af den høje Søgang ikke gjøre. Styrmanden Christensen sprang derfor i Kutterens norske Pram, som hang agterude, stod klar med en Kniv for at kappe løs fra Skibet, og kom paa paa den Maade lykkelig, men alene, fri af det, hvorpaa han roede hen til Vraget, fik de to Skibbrudne i Prammen og bragte dem med stort besvær ombord i „Thor". Det er klart nok, at han ved denne kjække Daad udsatte sig selv for den største Livsfare; thi skete der det mindste Uheld ved de forskjellige Manøvrer, da han skulde fra Kutteren, eller senere ved Bjærgningen og Ombordsætningen af de Skibbrudne, eller ramtes den lille Pram af en Braadsø, havde han kun Udsigt til Redning ved at svømme, saalænge indtil Kutteren selv ved en heldig, men under de forhaandenværende Forhold højst vanskelig Manøvre, muligvis kunde redde ham, thi, som anført, Storbaaden kunde ikke sættes i Vandet. Kaptejn Svinding viste ogsaa sin og Matrosens brave Redningsmand sin Taknemlighed ved at tilstille ham en Erindringsgave, men det var Kutteren „Thor"s Rheder, Hr. J. N. Lefolii, der har henledet det danske Ministeriums Opmærksomhed paa Styrmandens ædle Daad og derved har fremkaldt, at den lev belønnet af Staten.

Højskoletanker.

(Af H. B. Jessen.)

Da Forstander Strandskov nu har givet en Skildring af Højskolens Gjerning og Virksomhed i Nysted, vilde jeg, om „Stjernen" vil optage samme, give mit Bidrag til at belyse Højskolesagen.

Jeg er nemlig en af dem, der ser paa Højskolesagen hjemme i Danmark som noget stort og betydningsfuldt, og derfor vilde jeg gjerne lægge et godt Ord ind for den danske Folkehøjskole herovre. Jeg kommer ikke som Strandskovs Kritiker, for hvad han siger er maaske det bedste, men der er noget, som han ikke siger, og det er, til hvad og hvorledes den øvrige Tid bruges paa Skolen, naar der ikke undervises i engelsk Sprog, Regning, Skrivning og Matematik. Han siger heller ikke, hvorfor han absolut vil være dansk om han kommer til Kina. Men dette siger han maaske en anden Gang.

Dansk Folkehøjskole — det er Navnet paa Skolen, og jeg siger: lad den svare til Navnet. Jeg tænker at den Mand, som gav Skolen dette Navn, har tænkt: vi vil have en Skole for Folket. Der blev sagt i Danmark: her er Folk nok, men faa Mænd. Jeg ved ikke om det samme Ord kan anvendes paa de Danske i Amerika, for saa kunde jeg nævne en Del af Skolens Gjerning i faa Ord: — Virk for, at der af det danske Folk herovre bliver flere Mænd, der selv tror, hvad de siger, og som vil træde aaben og ærlig frem. Meddelelse af Kundskaber vil ikke alene udrette det, der maa noget andet til, og jeg vil kalde dette — Opdragelse.

„Ja," vil vel nogle sige, „Opdragelse for Børn, men naar vi bliver regnet med til Folket, burde vel Opdragelse være endt." Nej, vi kan lære saa længe vi lever, og lige saa med Opdragelse; med dette mener jeg nu det hjertelige, nemlig, at paavirkes saalænge vi lever. Det har vi mange Eksempler paa, og det kan de se, der ser paa Sagen med de rette Øjne. Der er vist flere, som har hørt Tale om Hans, der gik paa Højskole. Han kom hjem til Julen, men hvilken Forandring! Hans Moder kunde næsten ikke kjende sin egen Dreng; hun syntes han var slet ikke som før, han talte paa en hel anden Maade, og om andre Ting. Han kunde nu f. Eks. tale om vor Herre, og at vi som hans Børn havde noget at leve for, og at vi havde en anden Gjerning at gjøre her i Verden, end blot at lave Penge, spise og drikke og saa dø. Hans havde hørt om Odin og Thor, Valhal og Gimle om Loke og Midgaardsormen og Ragnerok, og han kunde forklare disse gamle Gudesagn og gjøre Anvendelse paa vor Tids Mennesker. Hans Moder blev bange for, at det var galt fat med Hans, at han maaske var bleven forskruet paa Skolen. Hun sendte efter Naboer for at de skulde høre og se det forunderlige ved Hans; hun mente da at det slet ikke gik an at sende ham paa Skole igjen. Men Hans var ikke til at holde hjemme, han gik til Skolen efter Jul, og blev der til Foraaret. Og da han saa kom ud i Marken, kunde han rigtig tage fat paa Arbejdet med Liv og Lyst, og han syntes at Lærken aldrig før havde sunget saa smukt som nu. Moderen indsaa nu, at det ikke var saa galt fat med Hans endda. Han havde flere Brødre, som efter hans Tilskyndelse ogsaa kom paa Højskole.

Min Mening er nu, hvad Kundskaber angaar, saa er det i Grunden det samme enten vi faar dem paa Dansk eller Engelsk. Men det hjertelige, at faa Hjertet udvidet, og faa Syn for noget, der har evig Værd, og som rækker ud over Død og Grav — saasom Livslyst, Tro, Haab og Kjærlighed, — disse Goder tror jeg bedst vil trives naar de bliver hyggede og fredede i vort danske Tungemaal.

Jeg sagde før, at Folkehøjskolen vel nærmest betød en Skole for Folket; men Navnet kunde maaske have en dobbelt Betydning. Der siges jo „er det folkeligt; er han en folkelig Mand osv., eller er han aristokratisk;" for her har vi vel Modsætning til Folkelighed i Ordet Aristokrati. Og naar jeg har nævnt Livslyst, saa mener jeg, at vi faar Lyst til at leve et sandt og ædelt Menneskeliv, og ikke være selvisk og snæverhjertet; at være os selv, uden dog at være os selv nok. Om det mere kunde lykkes os at faa Syn for, at jo mere vi kan gavne Samfundet, desmere gavner vi os selv. Og jeg haaber at efter som den danske Folkehøjskole fortsætter sin Virksomhed, vil den efterhaanden kaste mere Lys paa Livets mange forskjellige Omraader.

Nu til Slut et Par Ord til de unge Karle, som nu er paa Nysted Højskole:

Nu flink til Bogen, og læs og læs paa ny.

Vær munter, vær munter, alt som en Kyklykye.

Ungdomstiden er Læretiden, og hvad man i Ungdommen nemmer, man i Alderdom sjælden glemmer. Men dog vil jeg ønske, om I ikke alle, saa dog idetmindste nogle af Eder, naar I nu efter dette Samvær med Lærere og Kammerater, til Foraaret gaar hver til sit Sted, da lige som Hans gaa med fornyet Liv og Lyst til Eders Gjerning, af hvad Slags den end er, saa tænker jeg at I vil synes, at nu synger Lærken smukkere end før.

Nysted, i Februar, 1893.

Fra en Danmarksrejse.

Mit sidste Brev sluttede jeg med at fortælle, at jeg den 27. December skulde rejse med Jernbane fra Liverpool til Hull, og samme Dag gaa med Dampskib fra Hull til Kjøbenhavn, men det blev ikke Tilfældet, jeg var bleven fejl underrettet; det var dem, som skulde til Hamborg, der gik denne Vej. Vi, som skulde til Malmø og Kjøbenhavn, blev derimod sendte til Grimsby. Vi afgik fra Liverpool den 27. December omtrent Kl. 11½ og ankom til Grimsby omtrent Kl. 5 om Aftenen. Det var en behagelig Tur gjennem England, rig paa Afvekslinger, snart kjørte vi igjennem Tunneller — en af disse ansloq vi til 2 engelske Mil i Længden —, snart kjørte vi paa høje Dæmninger og store Broer, ved Warrington og flere Steder saa vi Husene dybt under os. Snart kjørte vi over frugtbar Sletteland, hvor Græsset var grønt, og Heste, Kreaturer og Faar gik paa Marken og græssede, og snart kjørte vi gjennem Bjærge og Klippeland, hvor der næsten intet var at se uden den nøgne Sten. Mange Steder var der Kanaler og Dæmninger, hvor Vandet var ledet paa Bjærgskraaninger for at forvandle dem til Enge og Græsland. Ved Ankomsten til Grimsby Dal blev vi modtagne af Liniens Agent, der indlogerede os paa Emigranthuset, hvor vi fik en god Beværtning. Da vi ikke skulde afsejle fra Grimsby for den 29de om Aftenen havde jeg altsaa 2 Dage til min Raadighed, som jeg benyttede til at se mig om i Byen. I Liverpool saa jeg flere Børn klædte i Pjalter gaa med de bare Fødder paa de frosne Brostene og drukne Mænd og Kvinder ravende langs ad Gaderne — i det hele megen Fattigdom og Elendighed. Men i Grimsby saa det langt bedre ud, der saa jeg ingen barfodede Børn og ingen drukne blandt de Ældre. Byen havde renlige Gader og smukke Bygninger, især ned mod Havnen, og Folk vare høflige og venlige mod os, naar vi kom i Butikerne for at gjøre smaa Indkjøb. Den 29de om Aftenen Kl. 6 blev vi ordret til at gaa ombord men da der var Lavvande i Havnen kunde Skibet ikke gaa ud og vi maatte vente paa Højvande. Det var et svensk Dampskib paa 500 Ton, ladet med Kul og bestemt til Malmø, som vi skulde afgaa med. Ved Midnat var Vandet steget saa meget, at Skibet kunde gaa ud af Havnen, men der savnedes 2 danske Passagerer, som var gaaede fra Borde om Aftenen og ikke vendt tilbage, men derved var intet at gjøre, Skibet afsejlede. Om Natten var det godt Vejr; men om Formiddagen den 30. December begyndte det at blæse og det vedblev hele Dagen og Natten med, og den 31. begyndte det at Sne og Vinden tog til i Heftighed.

Nytaarsaften var vi saa nær den jydske Kyst, at vi kunde se Hanstholms Fyr, og Vejret blev værre og værre. Bølgerne slog over Skibet, og Dækket og alt Tougværk belagdes med et tykt Lag Is. Søfolkene sagde, at det var det værste Vejr, de havde prøvet i 15 Aar. Mange forskjellige Tanker krydsede mit Hoved den Aften, jeg tænkte paa min Kone og mine 7 Børn, som jeg havde forladt i Minnesota, jeg tænkte ogsaa paa min gamle svagelige Fader, i hvis Selskab jeg havde ventet at tilbringe denne Aften ved den varme Kakkelovn, — og nu laa jeg og slyngedes hid og did af Nordsøens oprørte Bølger. Men det var dog en stor Trøst at det lille Dampskib klarede sig ganske godt i Bølgerne. Nytaarsdag vedblev Uvejret, og om Aftenen passerede vi Skagen. Den anden Januar om Morgenen var Vejret bleven bedre og vi var ved den svenske Kyst. Snart passeredes Helsingborg til venstre for os og Helsingør med Kronborg Slot til højre. Omtrent Kl. 10 ankom vi til Malmø, men Havnen var frossen, og det var med Besvær at vi kom ind. Efter at være kommen i Land fik vi Ordre til at møde paa Linjens Kontor, hvor hver, som havde Billet til Kjøbenhavn leveredes 1 Krone, og saa fik vi selv sørge for at komme til Kjøbenhavn; men Øresundsdamperen var gaaet, og vi maatte vente, noget som vi havde prøvet saa tidt.

Det varede kun en Timestid før en lille Damper kaldet „Saltholm" ankom fra Kjøbenhavn og skulde sejle igjen om et Par Timer. Paa denne gik vi saa ombord og kom til Kjøbenhavn omtrent Kl. 3 om Eftermiddagen. Stor var min Glæde, da jeg havde Danmarks Jord under Fødderne efter den strænge Rejse. Efter at være bleven efterset af Toldvæsenet, som ingen toldpligtige Sager fandt hos mig, blev jeg omringet af Agenter fra forskjellige Linjer, der alle vilde sælge mig Billet til Hjemrejsen, men jeg lod Agenter være Agenter, og gik paa en Beværtning og fik en Kop varm Kaffe og forhørte mig om Skibslejlighed til Jylland. Det traf sig meget heldigt. Dampskibet „Limfjorden" laa i Havnen, og skulde gaa til Randers Kl. 6. Jeg gik ombord. Snart dampede jeg igjen afsted paa Øresundets Vande. Det var en smuk stjerneklar Nat, og jeg underholdt mig med de andre Rejsende, indtil vi havde passeret Kronborg og var komne ud paa Kattegattet, saa gik jeg til Sengs og sov nogle Timer.

Da jeg vaagnede var vi ved den jydske Kyst; en ny Skuffelse mødte mig der. Da Damperen kom til Udbyhøj ved Mundingen af Randers Fjord, var Fjorden tilfrossen. Vel prøvede Kaptejnen paa at gaa ind, men Forsøget mislykkedes, og Damperen vendte om for at gaa til Aarhus. Da vi kom i Nærheden af Grenaa bad nogle af de Rejsende om at blive landsat der, og Kaptejnen var og villig dertil. Omtrent Kl. 3 blev vi saa landsatte i Grenaa Havn. Der er næsten ½ dansk Mil fra Grenaa Havn til Byen og Jernbanestationen, og der var kun en Timestid til Toget skulde gaa til Randers, saa der var ingen Tid at spilde, især da jeg havde en hel Del Rejsegods at bære. Selvfølgelig fik jeg ikke Tid til at se mig om i Byen; men der er vist heller ikke meget at se, da Byen er lille og ubetydelig. Uagtet jeg havde løst Billet til Randers, maatte jeg dog selv betale med Jernbane fra Grenaa til Randers, da Dampskibsselskabet ikke vil staa nogen Risiko under Isforhold.

Fra Grenaa mod Vest strækker sig et Engdrag, der før har været en Sø kaldet Koling Sund, og Jernbanen gaar langs den sydlige Side af denne. Fra Ryomgaard, omtrent midt imellem Randers og Grenaa, gaar en anden Bane til Aarhus. Omtrent Kl. 6 kom jeg til Strømmen Station, lige syd for Randers By. Jeg tog mine Sager paa Nakken og gik ind i Byen og opsøgte min Broder, Skræder L. P. Petersen. Da jeg traadte ind i Huset til ham, blev han i høj Grad overrasket, for han vidste intet om mit Komme. Efter at være bænket ved et godt Aftensmaaltid, glemte jeg snart Rejsens Besværligheder.

Dagen efter — den fjerde Januar — tog jeg med Jernbane til Bjerringbro. Da der just var en Vogn i Bjerringbro, der skulde til Sahl, fik jeg Lov at kjøre frit med denne, og om Aftenen var jeg hos min gamle Fader, der ventede mig med Længsel, og var meget urolig over min lange Udeblivelse. Min Afrejse var nemlig bleven anmeldt uden mit Vidende af en af mine Naboer.

S. C. Petersen.

Randers, i Januar, 1893.

Hilsen til Hjemmet.

(Af P. Hansen.)

Mel.: Nu kommer den gode Tid.

I Danmark er en dejlig Ø,
Hvor før min Vugge stod,
Og Midnatsklokken for mig lød,
Indtil jeg den forlod;
Og vandred bort til fjærne Land,
At virke for mit Brød;
Men Hjemmet ej forglemmes kan,
Det mindes til min Død.

Før jeg forlod mit Fædrehjem
Jeg gav dem Løfte om,
At skrive hvor jeg vandred hen
Og hvad der forekom.
Et lille Digt at skrive op
Og sende ud paa Prent,
Jeg tænker det vil være nok,
Om det er vel bevendt.

Det store Land Amerika
Er nu mit Fremtids Hjem,
Og her jeg føler hjærteglad
Hvor end jeg vandrer frem.
En bedre Plads jeg næppe troer
Paa Jorden findes kan,
End de Forenede Staters Jord
I Vestens store Land.

Et herligt Klima, dejlig Jord,
Det er tö gode Ting,
Som findes der, hvor Dansken boer
Paa Landet heromkring.
Her gror alting hurtig op
Af Jordens rige Skjød,
Naturens Rigdom er os nok
For Livet til vor Død.

En Republik at leve i,
Det er en anden Ting,
End staa de høje Herrer bi
Histövre deromkring.
At skrabe sammen immer væk
Og gi Regenter alt,
Og sjælden dog de bliver mæt
Nej, det er dog for galt!

Vi har slet ingen Hofmaner
Og Kongeværdighed,
Ej Ordensdingeldangel ses
Omkring paa Brysterne.
Hver ærlig Mand har lige Ret
Og holder Hatten paa;
Ej kjender Konge Arveret
Det skal I vel forstaa.

Vi som Armee blot haver her
En tyve Tusind Mand.
Vi seksti Millioner er,
De herlig styre kan.
Sessiönsballade kjendes ej,
Og staaende Armee, —
Europas tosſed' Krigervej,
Den hår en gal Ide.

Og Politiken haver her
Sit hæderlige Hjem;
Der gives Retten til enhver
Ved Valget at staa frem,
Naar han er enogtyve Aar
Og uberygtet Mand,
Saa da han Borgerretten faar
Og altid Stemme kan.

Jeg tænker nu I kjender lidt
Til Sagen ovre her.
Vel skrev jeg nok en Smule frit,
Men sandt det hele er.
Og faar jeg Tid en anden Gang
At røre ved min Pen.
Og skrive op en rigtig Sang,
Saa skal jeg sende den.

Owatonna, Minn., i Febr.

For $1.50 faas nu en Aargang af begge Blade: „Stjernen" og „R... og Hjemmet", ved straks at indsende Betaling til dette Blads Kontor.

☞ Fem Eksemplarer af „Stjernen" erholdes portofrit tilsendt til Abonnenter for hele Aaret 1893 for den lave Pris af $5.00. Nu er den gyldne Tid. En Klub paa fem kan oprettes paa et Alliansemøde eller eller anden Sammenkomst.

Bucklens Arnica Salve.

Er den bedste Salve mod Saar, Kvæstelser, gamle Saar, Surben, sprukken Hud, Frostskade, Mylfrit, Ligtorne og Udslet. Den kurerer Hæmorrhoider eller ingen Betaling. Garanteres at give fuldkommen Tilfredsstillelse eller Pengene gives tilbage. Pris 25 Cts. Æsken.

Forhandles af Apotheker Sjøhol...

DÖVHED
DENS AARSAG OG KUR

Videnskabeligt behandlet af en verdenskjendt Ørenlæge. Døvhed af fra 20 til 30 Aars Varighed udryddes og kureres fuldstændigt, efter al anden Behandling har ... Hvorledes Ondet naas og Aarsagen ... forklares fuldstændigt i Cirkulærer med edigede Vidnesbyrd om Kure fra højstaaende Folk; sendes frit paa Forlangende.

Dr. A. FONTAINE, Tacoma, Wash.

Almanak for 1893 frit.

Chicago & Northwestern-Banen har udgivet en Kalender for 1893, som er de bedste og mest praktiske for Brug i Forretningslivet saavel som i Hjemmet. Et Eksemplar af denne udmærkede Almanak vil blive sendt frit til enhver som indsender sin Adresse og 2 Cents i Frimærker til W. B. Thrall, G. P. & T. A., Chicago.

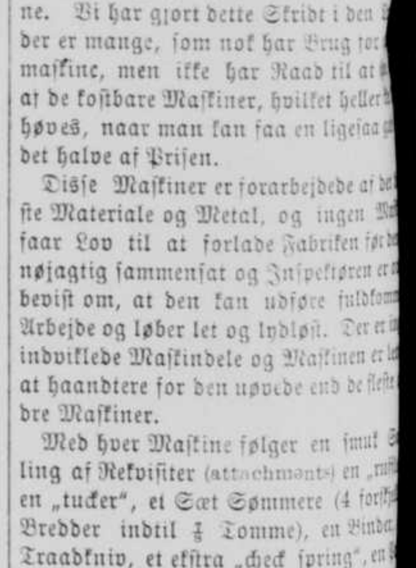

Præmie-Symaskiner

— for —

„Stjernen"s Abonnenter.

„Stjernen"s Udgiver har sat sig i Forbindelse med en af de største Symaskinefabriker i Landet og kan nu byde Bladets Abonnenter en billig og rigtig god Singer Symaskine. Vi har gjort dette Skridt i den Tro, at der er mange, som nok har Brug for en Symaskine, men ikke har Raad til at kjøbe en af de kostbare Maskiner, hvilket heller ikke behøves, naar man kan faa en ligesaa god for det halve af Prisen.

Disse Maskiner er forarbejdede af det bedste Materiale og Metal, og ingen Maskine faar Lov til at forlade Fabriken før den er nøjagtig sammensat og Inspektøren er overbevist om, at den kan udføre fuldkomment Arbejde og løber let og lydløst. Der er ingen indviklede Maskindele og Maskinen er lettere at haandtere for den uøvede end de fleste andre Maskiner.

Med hver Maskine følger en smuk Samling af Rekvisiter (attachments) en „ruffler", en „tucker", et Sæt Sømmere (4 forskjellige Bredder indtil ⅞ Tomme), en Binder, en Traadkniv, et ekstra „check spring", en Pakke Naale, 5 „bobbins", en Skruekniv, en Skruenøgle, en Oljekande med Olje, en „gu... en „gauge" Skrue samt en Lærebog, ... en komplet Symaskine, fiks og færdig til hvert Brug i Sykunsten. Maskinen er udstyret med Valnød-Fløjbord, gothisk Overdække, Skuffe i Midten og to Skuffer ved Siden med forniklet Haandgreb.

Enhver Kjøber faar følgende Garanti fra Fabriken:

CERTIFICATE OF WARRANTY.

WE HEREBY WARRANT the ordinary wear and tear of the Chicago Singer Sewing Machine No............. for the term of five years from the date of the sale thereof, and if any part of said machine gives out by reason of any defect therein, we agree to replace the same free of charge. This warranty does not cover accidental breakage, nor the wear of Shuttles, Bobbins and Needles.

CHICAGO SEWING MACHINE Co.

Maskinen sendes direkte fra Fabriken i Chicago. Fragten er en Ubetydelighed, ... over $1.00 for 500 Mil. Vi vil være ansvarlig for at Maskinen naar Bestemmelsesstedet forudsat man meddeler os den nøjagtige Adresse. Opgiv den nærmeste Jernbanestation samt Post Office, County og Stat.

Priser:

(indbefattende en Aargang af „Stjernen".)

No. 4. Singer Maskine, to Skuffer ved hver Ende og en lille Skuffe midt under; lav Arm, $15.75; høj Arm, $17.75.

No. 14 Singer, tre Skuffer ved hver Ende — lav Arm $17.00; højArm, $18.50. ... Maskine koster $30 og $36 hos de lokale Agenter.

Peter Ebbeson,
Dannebrog, Neb.